

ÍVIÐJA

„V mém srdci pouze Jeho plamen plane,
moje ostří slouží pouze Jemu,
nechť osvítlí mě Jeho světlo.
Každý kdo se mi zprotiví,
zhyne na místě,
neb já jsem válečníkem Innose.“

Dominiquův žalm

Žili jsme v míru... dokud k nám nepřišli vaši lidé.

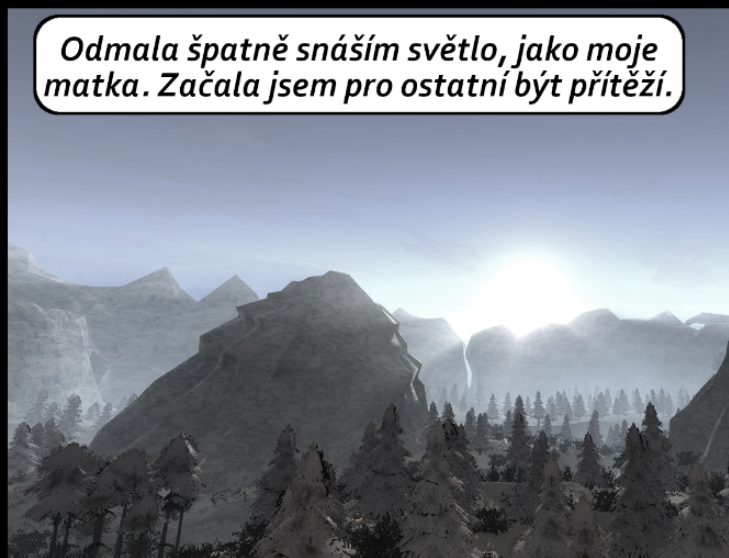
Kdo mohl, ten utekl. Skrývali jsme se jak jen jsme mohli.

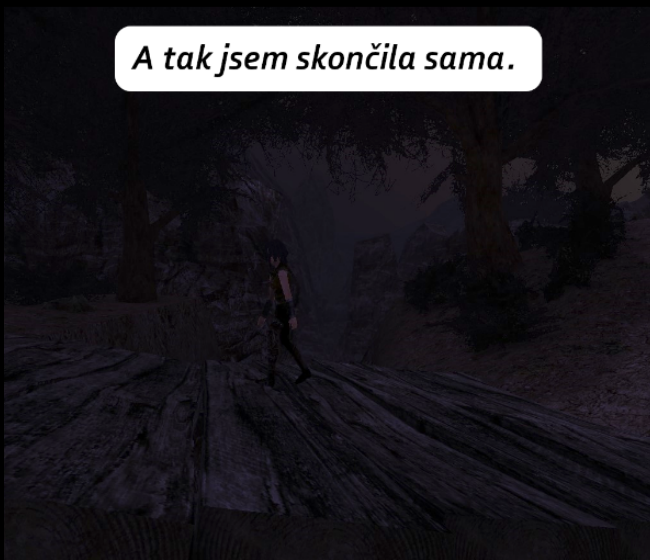
Byli jsme jako lovná zvěř.

Odmala špatně snáším světlo, jako moje matka. Začala jsem pro ostatní být přítěží.

A tak jsem skončila sama.

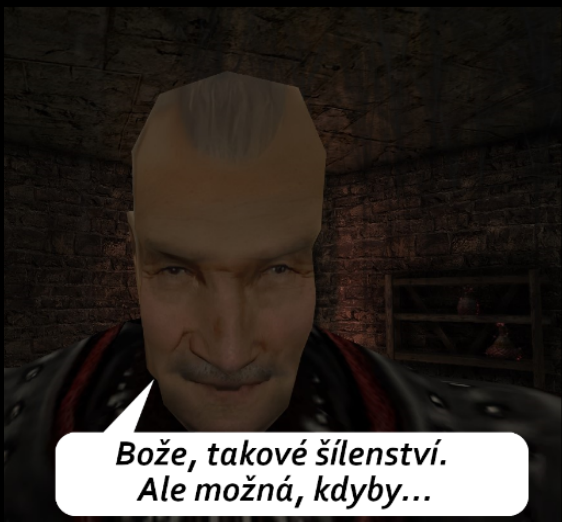
Až jsem nakonec došla sem.

Už jsou tady!

Bože, takové šílenství. Ale možná, kdyby...

Thóre, slyšeli jsme zvuky boje, je všechno... U Innose, co to má být?

*Jsou to POHANI!
Jsou tu! Spálím celou
vesnici na popel,
když budu muset!*

*Innosi, copak je tohle
tvá vůle? Smrt všem?*

MUŽI...!

O tři měsíce později.

Poslední jednotky se stáhnou během pár týdnů. Kladivo bude odvezeno na bezpečné místo. Radu už jsem o výsledcích informoval.

Velitel Thór, jak říkáš, padl v bitvě s nepřáteli?

Ano.

A všichni pohanští severané byli vyhlazeni?

...ano.

Konec.